

Sygn. akt III K 198/13

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący - SSO Izabela Komarzewska

Protokolant - Beata Rynkowska

przy udziale prokuratora Ewy Minor - Olszewskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 kwietnia 2014 roku

sprawy **P. B.**, syna K. i W. z domu W., urodzonego (...) w B.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 22 grudnia 2011 roku w sprawie **III K 104/11** za czyn popełniony w dniu 10 grudnia 2010 roku z art. 280 § 2 k.k. na karę 4 lat pozbawienia wolności, na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia skazanego wolności w sprawie tj. od dnia 16 kwietnia 2011 roku do dnia 8 września 2011 roku;
2. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 16 maja 2012 roku w sprawie **VIII K 316/12** za czyn popełniony w dniu 28 lutego 2012 roku z art. 65 § 1 i 3 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 4 k.k.s. w zb. z art. 54 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. na karę grzywny w wysokości 70 stawek dziennych określając wysokość jednej stawki na kwotę 60 złotych;
3. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 21 sierpnia 2013 roku w sprawie **XV K 472/13** za czyn popełniony w dniu 21 grudnia 2011 roku z art. 233 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w dniu 11 stycznia 2013 roku z art. 233 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzeczono karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1) k.k. wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 4 lata.

orzeka

1. Rozwiązuje karę łączną wymierzoną **P. B.** w sprawie Sądu Rejonowego w Białymstoku XV K 472/13 i na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k., art. 89 § 1a k.k. łączy skazanemu kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami: Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie **III K 104/11** i Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie **XV K 472/13 za czyn popełniony w dniu 21 grudnia 2011 roku** i wymierza karę łączną **4 (czterech) lat pozbawienia wolności**.
2. Na mocy art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okresy od 16.04.2011 roku do 18.04.2011 roku i od dnia 20 maja 2011 roku do 8 września 2011 roku oraz dotychczas odbytych kar z połączonych wyroków.
3. Karę pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie **XV K 472/13 za czyn popełniony w dniu 11 stycznia 2013 roku** w wymiarze 6 miesięcy na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1) k.k. warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata.

IV. Na mocy art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w przedmiocie połączenia do wyroku łącznego kary wymierzonej wyrokiem w sprawie Sądu Rejonowego w Elblągu

VIII K 316/12 i kary za czyn popełniony w dniu 11 stycznia 2013 roku w sprawie **XV K 472/13** Sądu Rejonowego w Białymstoku.

V. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokat M. Z. tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych oraz 23% podatku VAT od tej kwoty.

VI. Zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt III K 198/13

UZASADNIENIE

P. B. został skazany następującymi wyrokami:

1. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 22 grudnia 2011 roku w sprawie **III K 104/11** za czyn popełniony w dniu 10 grudnia 2010 roku z art. 280 § 2 k.k. na karę 4 lat pozbawienia wolności, na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia skazanego wolności w sprawie tj. od dnia 16 kwietnia 2011 roku do dnia 8 września 2011 roku;

2. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 16 maja 2012 roku w sprawie **VIII K 316/12** za czyn popełniony w dniu 28 lutego 2012 roku z art. 65 § 1 i 3 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 4 k.k.s. w zb. z art. 54 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. na karę grzywny w wysokości 70 stawek dziennych określając wysokość jednej stawki na kwotę 60 złotych;

3. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 21 sierpnia 2013 roku w sprawie **XV K 472/13** za czyn popełniony w dniu 21 grudnia 2011 roku z art. 233 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w dniu 11 stycznia 2013 roku z art. 233 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzeczono karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1) k.k. wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 4 lata.

Skazany P. B. złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego i wniósł o wymierzenie kary „na prawdę humanitarnej”.

Sąd zważył co następuje:

Wniosek skazanego P. B. o wydanie wyroku łącznego jest zasadny.

Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 569 § 1 k.p.k. wyrok łączny wydaje się w sytuacji, gdy zachodzą warunki do wymierzenia kary łącznej na zasadach przewidzianych w przepisie art. 85 k.k. Ten przepis zaś stanowi, że przesłanką wymierzenia kary łącznej jest to, by przestępstwa ustalone różnymi wyrokami, popełnione zostały przez sprawcę zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (vide uchwała składu 7 sędziów SN z 25 lutego 2005 r., I KZP 36/2004, OSNKW 2005, nr 2, poz. 13; zasada prawna).

W przedmiotowej sprawie pierwszym chronologicznie wyrokiem był wyrok Sądu Okręgowego w Białymstoku z **dnia 22 grudnia 2011 roku** w sprawie o sygnaturze akt **III K 104/11**.

Zgodnie ze wskazaną powyżej zasadą połączeniu z karą orzeczoną tym wyrokiem podlega kara orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie o sygnaturze akt **XV K 472/13** za czyn popełniony w dniu **21 grudnia 2011 roku**. Wskazać przy tym należy, iż w sprawie XV K 472/13 P. B. został skazany także za przestępstwo popełnione w dniu 11 stycznia 2013 roku, jednakże kara wymierzona za ten czyn nie podlegała łączeniu jako, że czyn skazany popełnił już po wydaniu wyroku w sprawie

III K 104/11. Zatem na skutek połączenia kary za czyn z dnia 21 grudnia 2011 roku z karą wymierzoną w sprawie III K 104/11 stwierdzić należało rozwiązanie kary łącznej orzeczonej przez Sąd Rejonowy w sprawie XV K 472/13 (punkt I wyroku). Jednocześnie mając na względzie zawieszenie przez Sąd Rejonowy wykonania kary wymierzonej w sprawie XV K 472/13 na okres 4 lat tytułem próby zasadnym, w ocenie Sądu, było zawieszenie wykonania kary jednostkowej w wymiarze 6 miesięcy wymierzonej w sprawie XV K 472/13 za czyn popełniony w dniu 11 stycznia 2013 roku (punkt III wyroku) na okres 4 lat.

Oprócz kary za wyżej skazane przestępstwo do wyroku III K 104/11 nie podlegała łączeniu żadna inna kara bowiem pozostałe czyny skazany popełnił już po wydaniu tego wyroku.

Warunki orzeczenia kary łącznej nie są spełnione również w odniesieniu do kolejnego chronologicznie wyroku wydanego przez Sąd Rejonowy w Elblągu w dniu **16 maja 2012** roku w sprawie VIII K 316/12 bowiem przestępstwo, za które P. B. został skazany w sprawie XV K 472/13 (nie objęte wskazanym wyżej węzłem kary łącznej) skazany popełnił w dniu **11 stycznia 2013** roku a zatem już po wydaniu wyroku w sprawie VIII K 316/12. Zatem w tym zakresie - po stwierdzeniu braku warunków do wydania wyroku łącznego - postępowanie należało umorzyć na mocy art. 572 k.p.k. (punkt IV wyroku).

Wymierzając karę łączną Sąd oparł się na treści art. 89 § 1a k.k. zgodnie z którym w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania sąd może w wyroku łącznym orzec karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Jednocześnie Sąd miał na uwadze wyrażane w orzecznictwie poglądy, w myśl których wymiar kary łącznej nie powinien pogarszać sytuacji skazanego względem stanu sprzed orzeczenia tej kary. Wyrok łączny, a w szczególności orzekana w nim kara łączna, jest rozwiązaniem tworzonym dla ukształtowania bieżącego położenia skazanego. Trudno uznać za słuszny wyrok łączny, stanowiący niejako podsumowanie działalności przestępczej skazanego, z mocy którego ma on ponosić karę surowszą od tej, która została mu wymierzona w wyrokach jednostkowych, gdyby karę orzeczoną w tych wyrokach odbywał w kolejności (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 16 sierpnia 2012 roku II Aka 143/12).

Mając na uwadze wskazane okoliczności Sąd zastosował zasadę absorpcji i określił rozmiar kary łącznej na 4 lata pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu związek czasowo-przedmiotowy przestępstw pozostających w zbiegu nie wyklucza zastosowania tej zasady.

Sąd uwzględnił również opinię o skazanym sporządzoną przez Dyrektora Aresztu Śledczego. Z opinii tej wynika, że zachowanie skazanego jest przeciętne. Nie sprawia on problemów natury wychowawczej, w stosunku do przełożonych jest regulaminowy i grzeczny. Nie wchodzi w sytuacje konfliktowe ze współosadzonymi. W należyтым stopniu przestrzega porządku i regulaminy obowiązujące w jednostce penitencjarnej. od 14 stycznia 2014 roku odbywa karę w systemie programowego oddziaływania. Utrzymuje kontakt zewnętrzny we wszystkich dostępnych formach z żoną, synem i bratem. Do popełnionych przestępstw nie przyznaje się i pozostaje wobec nich bezkrytyczny.

Opinia ta wskazuje, że proces resocjalizacji skazanego nie jest jeszcze ukończony, jednakże zdaniem Sądu należało zastosować zasadę pełnej absorpcji w szczególności ze względu na orzeczenie przez Sąd Rejonowy w sprawie XV K 472/13, a więc ostatnim wyrokiem skazującym, kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, który przekonuje o pozytywnej prognozie kryminologicznej co do skazanego.

Sąd zaliczył skazanemu P. B. na poczet pierwszej orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania w sprawach podlegających łączeniu tj. od 16.04.2011 roku do 18.04.2011 roku oraz od dnia 20.05.2011 roku do 8.09.2011 roku oraz pozostałe okresy odbytych kar z wyroków podlegających łączeniu.

O kosztach obrony z urzędu orzeczono na podstawie § 14 pkt. 5 i § 2 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Z uwagi na fakt odbywania przez skazanego kary pozbawienia wolności oraz jego trudną sytuację materialną, Sąd na mocy art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił go od kosztów sądowych, uznając, że ich uiszczenie byłoby dlań zbyt uciążliwe.